Περί σιωπής (Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Σεπτεμβρίου, 2013

Το να σιωπάς είναι πράγματι αποτέλεσμα και καρπός βασιλικής και ευγενικής παιδείας. Αυτός που έμαθε να σιωπά, αυτός έμαθε και να μιλάει. Γιατί **η σιωπή είναι προϊόν σύνεσης όχι μικρότερης από το να μιλάει κανείς συνετά**. Έτσι λοιπόν αυτός που δεν ξέρει να σιωπά, ούτε να συζητάει μπορεί. Για τον νέο μάλιστα, η σιωπή δημιουργεί περιβάλλον ασφαλές΄ και μάλιστα όταν ακούει τον άλλον και δεν ταράζεται ούτε αντιμιλάει με άπρεπα λόγια. Ακόμη κι αν τα λόγια που ακούει δεν του πολυαρέσουν, να τα ανέχεται και να περιμένει να σταματήσει ο συνομιλητής του. Ούτε αμέσως να προβάλλει την αντίρρησή του, αλλά, όπως λέει ο Αισχίνης, να του αφήνει χρόνο, μήπως και θέλει να προσθέσει κάτι ακόμη στα λεγόμενά του ο άλλος, ή κάτι να διορθώσει ή να αφαιρέσει από μόνος του. Αυτοί δε που αμέσως διακόπτουν, ούτε ακούν ούτε ακούγονται, μιλούν σ’ αυτούς που ταυτόχρονα μιλούν κι έτσι καταλήγουν να φέρονται άσχημα (Πλούταρχος).

Η σιγή είναι μητέρα τής προσοχής, κρίκος τής πύλης τού ουρανού, **κλειδί τού Παραδείσου**» (Ιωάννης της Κλίμακας).

Η σιγή είναι ένδειξη σωφροσύνης' ωστόσο, αυτή, από μόνη της, δεν μπορεί να φέρει τη μεταμέλεια. Ακόμη κι αυτούς που δεν έχουν παιδεία, η σιωπή τους μεταμορφώνει σε φρόνιμους και σεμνούς. **Είναι αγαθό το να σιωπάς, παρά να μιλάς και μακάριος αυτός που έχει βρει και κρατήσει αυτό το κλειδί. Είναι καλύτερος αυτός που σιωπά απ' αυτόν που μιλάει, ακόμη κι αν μιλάει σωστά.** Όταν η γυναίκα σιωπά, φορά το καλύτερο στολίδι. Μάθε να σωπαίνεις καθότι αυτό είναι καλύτερο από το να μιλάς.

«Η παροιμία λέει ότι η σιωπή είναι ακίνδυνος έπαινος. **Αυτός που φυλάει το στόμα του, διατηρεί την ψυχή του μακριά από θλίψεις. Από στόμα κλειστό μόνο αγαθά προκύπτουν. Ο σιωπηλός και νοήμων αξιώνεται πολλών τιμών. Υπάρχει αυτός που μιλάει και δεν είναι αρεστός. Και υπάρχει κάποιος που σιωπά**

και
βρίσκεται σοφός» (Σειράχ). «**Μίλησε**
αν έχεις κάτι καλύτερο να πεις από το να σιωπήσεις . Αγάπα την ησυχία΄ εκεί η
σιγή είναι καλύτερη από τον λόγο» (Γρηγόριος ο Θεολόγος). Το να σωπαίνεις, δεν προκαλεί ούτε δίψα, ούτε λύπη, ούτε πόνο. Απ' αυτούς που σιώπησαν, κανείς δεν μετάνιωσε. Απ' αυτούς που μίλησαν πάρα πολλοί το μετάνιωσαν.**Το να συγκρατεί κανείς τη γλώσσα του είναι**
τιμητικό και για τον γέρο και για τον νέο.

Για τα λόγια σου φτιάξε
ζυγαριά και μέτρο και για το στόμα σου θύρα που θα το κρατά κλειστό. Αν έχεις κάποιο λόγο συνετό να πεις, αποκρίσου στον πλησίον σου΄ αν όχι, κλείσε καλύτερα το στόμα σου με το χέρι σου. Ο Σολομών ευχόταν στον Θεό να βάλει φίμωτρο στο στόμα του και να σφραγίσει τα χείλη του.

Ο Δαυίδ ζητούσε «φυλακήν
τω στόματι αυτού και θύραν περιοχής περί τα χείλη του».

Η σιγή τής γλώσσας είναι σαν
το δένδρο τής ζωής΄ αυτός δε που τη διατηρεί, γεμίζει με Άγιο Πνεύμα΄ ο θάνατος και η ζωή είναι στο χέρι τής γλώσσας΄ αυτοί δε που την εξουσιάζουν, απολαμβάνουν τους καρπούς της.

Είναι πολύ καλή η σιωπή που
διατηρείται όταν πρέπει΄ τίποτα άλλο δεν είναι παρά μητέρα σοφότατων λογισμών. **Το αγαθό πνεύμα αποφεύγει την πολυλογία**.

(Από το βιβλίο «Γνώθι σαυτόν»,
Εκδόσεις «ΑΘΩΣ»)